

Пенчо Славейков

Летен ден едвам се влачи...

Летен ден едвам се влачи,
дълъг път макар да гони,
и под мудните му стъпки
морно виснат прашни клони.

Само тук-таме погален,
трепне лист в гъстежа клонен...
Чуй! – от майка-вейка тежко
падна зрелий плод отронен.

КРАЙ

Източник: <http://www.libvar.bg/publications/slaveykov/text/san/index.html>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6528>]